

[Hans Rasmussen.]

på enkelte dage, men der kommer altså her den meget væsentlige bestemmelse ind i loven, at en arbejder skal have 1 måneds varsel, forinden ferien lægges, og det er indlysende, at forinden dette tidspunkt må arbejdsgiveren i forbindelse med den eller de arbejdere, som skal holde ferie, og forhandle med dem herom, så jeg tror ikke, man behøver at nære frygt fra kommunistisk side i denne forbindelse. Vel kan jeg indrømme, at dér, hvor man har organisationer og tillidsmænd at støtte sig til, vil det selvfølgelig være noget lettere, men på den anden side er der ikke tvivl om, at hvis loven skal holdes, må der finde forhandling sted mellem arbejdere og arbejdsgivere herom. Jeg synes, det er en meget væsentlig bestemmelse, der her er kommet ind i loven, og som ikke fandtes i den gamle lov. Jeg har også næret nogen frygt for dette, at man fra den ene dag til den anden skulle diktere, at nu skulle en arbejder holde ferie. Dette kan ikke længere ske, idet arbejdsgiveren har pligt til at give varsel og forinden ferietiden tale med sine arbejdere herom.

Når den kommunistiske ordfører henviser til lovens § 4, stk. 4, og mener, at det er en bestemmelse, som man ikke kan have, idet landarbejderne derved bliver ugunstigere stillet end andre, må vi henvise til, at det ikke var muligt i udvalget at komme længere; lovforslaget må ses som en helhed. Løvrigt er § 4, stk. 4, et nøjagtigt aftryk af de overenskomster, der består mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og landbrugets arbejdsgivere.

I denne forbindelse vil jeg præcisere, at de spærrebestemmelser, der var indholdt i den gamle lov, vedrørende de 6 dage for industriarbejderne og de 25 dage for landbrugsarbejderne, nu er taget ud af lovgivningen. Dette betyder, at en arbejder, der fæstes blot for en time, har krav på feriebetaling for hver eneste time, han får udbetalt løn. Dette var den praksis, man havde på hele arbejdsmarkedet, og når man foretog en revision af loven, var det kun rimeligt, at man indsatte det, der allerede var praksis.

Den kommunistiske ordfører har næret nogen ængstelse med hensyn til § 4, stk. 5, vedrørende de dispensationer, der her gives arbejds- og fabriktilsynets direktør adgang til; men det er for denne bestemmelses vedkommende ganske som i den gamle lov, at

hvor det drejer sig om virksomheder eller erhvervsområder, der vil lægge ferien for deres arbejdere udenfor den egentlige ferieperiode, skal der forhandles med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer herom, og hidtil, kan vi sige, har der ikke fundet misbrug sted. Jeg kender i hvert fald ikke ret mange tilfælde; men der er vist et enkelt tilfælde, hvor man ved tørveproduktion under krigen måtte lægge ferien lidt senere, udenfor den almindelige ferietid. Jeg tror altså ikke, man behøver at nære nogen ængstelse for denne bestemmelse.

Dernæst fremgår det, at når det drejer sig om enkelte arbejdere, der skal have dispensation, behøver man ikke at høre organisationerne. Jeg tror, det ville være for meget bureaukrati, hvis man i de enkelte tilfælde, hvor en mand, måske af private grunde, ønskede at holde nogle dages ferie udenfor den egentlige ferieperiode, skulle have hele organisationsmaskineriet sat i gang, og mig bekendt har der heller ikke fundet misbrug sted på dette område.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen udtalte, at man ikke må gennemhulle bestemmelserne, og han henviste her til byggeindustrien. Når det drejer sig om byggeindustrien som sådan, skal organisationerne høres, blot det drejer sig om en enkelt virksomhed. Jeg tror derfor ikke, at kommunisterne behøver at nære så forfærdelig megen ængstelse. Der er endvidere sket den ændring i § 5, at det er lykkedes at få en feriegodtgørelse under fraværelse på grund af sygdom i indtil 3 måneder; jeg synes, at det er en væsentlig forbedring.

Det samme gælder ændringen til § 5, stk. 2, hvor man har indføjet den bestemmelse, at for så vidt det drejer sig om fastlønnede arbejdere, der forlader virksomheden af en eller anden grund, skal deres feriegodtgørelse beregnes, præcis som om de var løsarbejdere, altså med 6½ pct.; også dette er en væsentlig forbedring.

Endvidere vil jeg henvise til, at de, der aftjener deres værnepligt, har mulighed for at få feriegodtgørelse udbetalt inden udgangen af marts måned, uden at de holder ferie, når de er udelukket fra at holde ferie indenfor den normale ferieperiode.

Hvis man skal vurdere resultatet samlet, hvad man selvfølgelig skal gøre, må ikke alene den revision, der er foregået af selve ferieloven, men også revisionen af medhjælperloven tages i betragtning. Det er